

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Nej, det er jo det modsatte, der gør sig gældende. I virkeligheden kan man jo ikke stille det op på den måde.

Det, der nemlig gør sig gældende, er, at hvis man skal ophæve en bestemmelse som denne, må man spørge sig selv: Er der nogen ytringer, man har lyst til at komme med, men som man ikke kan i forhold til § 140? Og der er det jo ikke relevant at spørge mig, men spørge forslagsstillerne: Hvad er det for en offentlig spot, Dansk Folkeparti ønsker at bedrive? Hvad er det for en forhåelse, Dansk Folkeparti føler sig forhindret i at komme med? For det må jo være sådan, det er. Man må jo føle, at paragraffen er generende, fordi man ikke kan få lov til at forhåne eller offentligt drive spot. Det må jo være derfor, man ønsker den fjernet.

Og det er vi simpelt hen i Det Konservative Folkeparti direkte uenige i. Vi kan ikke være mere uenige. Vi føler, at der er et behov for den her bestemmelse, vi føler, det er rigtigt, at vi har bestemmelsen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg ved ikke, hvad jurister normalt ville sige til en begrundelse for en lov som den, hr. Tom Behnke her kommer med med spørgsmålet: Er der nogen ytringer, man har lyst til at komme med, og som man forhindres i at komme med på grund af den lov?

Det var da en mærkelig bagvendt måde at argumentere på, som jo i og for sig kun understreger, hvad hr. Morten Messerschmidt sagde: at det altså er dem, der taler for en lov, der skal begrundes den, det er dem, der bærer, om jeg så må sige, begrundelsesbyrden.

I virkeligheden siger hr. Tom Behnke, at loven faktisk ikke gør nogen skade, den er nærmest ligegyldig. Men er det en god begrundelse for at vedligeholde en lov? Skal man ikke have love, som der faktisk er behov for?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jo, det skal man. Og jeg mener også – og det har jeg givet udtryk for adskillige gange før – at der er et behov for, at vi har denne bestemmelse.

Men det må dog være et minimum af et krav at stille til forslagsstillerne til et lovforslag, at man i det mindste har begrundet, hvorfor man ønsker at ophæve en paragraf. Der er fremsat et

lovforslag fuldstændig uden begrundelse. Det må altså være dem, der ønsker en aktiv handling, der argumenterer for, hvorfor der skal være en aktiv handling.

Jeg har tidligere, og jeg kan henvise til – det står i de grønne bøger, det er bare at slå op – at adskillige ordførere før mig også har argumenteret for, hvorfor det er godt nok, at vi har den her bestemmelse. Derfor ønsker vi ikke at ophæve den.

Det, vi savner her i Folketinget, er, at de, der fremsætter et lovforslag om det ene eller det andet, hvad enten det er, at man vil indføre en paragraf eller ophæve en paragraf, i det mindste begiver sig ud i at begrunde hvorfor. Det har forslagsstillerne ikke gjort, og derfor kan jeg ikke forholde mig til lovforslaget her fra forslagsstillerne, men må forholde mig til paragraffens nødvendighed, og den finder jeg er der.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan forstå, at det stadig væk er sådan, at fortalene for blasfemibestemmelsen altså ikke behøver begrunde bestemmelsen, men de, der vil af med paragraffen, skal begrunde den. Det er lidt mærkeligt.

Men jeg kan godt give hr. Tom Behnke en forklaring på, at der ikke er nogen bemærkninger til lovforslaget. Sidst, vi fremsatte det, havde SF samtidig fremsat præcis det samme forslag, og der tegnede sig et flertal uden om regeringen for at ophæve blasfemiparagraffen, men da oppositionen til venstre i salen læste bemærkningerne til vores lovforslag, blev de simpelt hen så rædselsslagne over det, de læste, at de trak sig fuldstændig tilbage – det er jo sådan lidt mærkeligt, for normalt stemmer vi jo sammen på kryds og tværs her i Folketinget med vidt forskellige motiveringer – og derfor besluttede vi os til, at når bemærkningerne kan virke stødende, måske ligefrem krænkende på SF's og andres religiøse følelser, vil vi denne gang fremsætte et lovforslag helt uden bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er dog stadig besynderligt, at nogen kan fremsætte et forslag, hvorefter det er alle de andre ordføreres opgave at skulle begrunde, hvorfor man ikke ønsker det, men forslagsstillerne kommer ikke med nogen begrundelse.